

Dosarul nr. 5r-729/2026
4-26025983-12-5r-03032026

HOTĂRÂRE
În numele Legii

02 septembrie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța de judecată în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Silvia

Slobodzean

Grefier

Mariana

Mihailov

Cu participarea:

Petiționalului

Dionisie

Pelevaniuc

În lipsa

Agentului constator

Vasile

Balaban

examinând în ședință de judecată publică contestația înaintată de **Pelevaniuc Dionisie**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, str. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 7237148 din 24.02.2026 și deciziei de sancționare, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 24.02.2026, agentul constator din cadrul INSP al IGP al MAI, Balaban Vasile, a întocmit în privința lui **Pelevaniuc Dionisie** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 237148, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 24.02.2026, ora 09:58, aflându-se în mun. Chișinău, sectorul Centru, cu automobilul de model „*****” cu n/î „*****” ignorând prevederile RCR, pct. 11, conducătorul de autovehicul este obligat: f) la trecere pentru pietoni cu circulație neregulată, să cedeze trecerea pietonilor care se află pe marginea părții carosabile și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului.

La 24.02.2026, **Pelevaniuc Dionisie**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 237148 din 24.02.2026 emisă de agentul constator din cadrul INSP al IGP al MAI, Balaban Vasile, în baza art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional.

În susținerea contestației petiționarul a menționat că, la data de 24.02.2026 la ora 09:40, se deplasa cu mijlocul de transport de model *****, cu n/î *****, prin Chișinău. La scurt timp a fost stopat de echipajul de poliție care i-a comunicat că a comis următoarea încălcare - necedarea pietonului. La cererea sa, probe nu au fost prezentate, au arătat un comportament neprofesionist și inventau motive noi să-i adauge, ca de exemplu că a folosit telefonul în timpul drumului, ceea ce este fals.

Deși și-a exprimat dezacordul cu încălcarea imputată, de către ofițerul Vasile Balaban, a fost întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenție. Cu Procesul-verbal cu privire la contravenție, nu este de acord, îl consideră ilegal și solicit anularea acestuia din următoarele considerente:

Susține că nu a comis fapta descrisă de către agentul constator, or nu au fost pietoni, este o invenție de la agenții constatori. Procesul-verbal a fost întocmit de o altă persoană decât agentul constator care a constatat fapta. Persoana care a întocmit procesul-verbal nu a asistat direct la presupusa contravenție. Nu este clar cine este agentul constator real și cine a stabilit personal fapta. Procesul-verbal conține date eronate privind ora constatării faptei. Agenții de poliție au încercat de mai multe ori să refacă procesul-verbal, fapt ce demonstrează că nu au stabilit cu certitudine momentul pretensei contravenții. Modificarea repetată a procesului-verbal pune la îndoială veridicitatea constatării personale a faptei de către agentul constator.

Suplimentar reține că, agentul constator a mai comis și următoarele greșeli procesuale la întocmirea procesului verbal. La fel, se atestă faptul că de către agentul constator, s-a încălcat principiul legalității, or acesta a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție fără a colecta și administra careva probe în acest sens.

La caz reține că, de către agentul constator Vasile Balaban nu a fost colectată și administrată nici o probă care ar demonstra vinovăția sa. La caz, atestă faptul că s-a încălcat principiul, or acesta a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție fără a colecta și administra careva probe în acest sens.

Din aceste considerente, și anume din cauza că lipsește contravenția, susține că urmează să fie declarat nevinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 (3) Cod contravențional pe Dionisie Pelevaniuc și să fie declarat nul Procesul-verbal cu privire la contravenție din 24.02.2026.

În atare circumstanțe, ținând cont de argumentele aduse mai sus, în vederea garantării dreptului la un proces echitabil, procesul-verbal cu privire la contravenție, solicită recunoașterea lui Dionisie Pelevaniuc ca fiind nevinovat de comiterea contravenției imputate, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție ca fiind ilegală, înlăturarea răspunderii contravenționale a lui Dionisie Pelevaniuc ca urmare a constatării inexistenței faptului contravenției, încetarea procesului contravențional pornit în baza Procesului-verbal cu privire la contravenție.

În ședința de judecată *petiționarul* a comunicat instanței că, susține contestația cu motivele de drept și de fapt invocate în conținutul acesteia reiterând argumentele indicate în ea. Totodată a menționat că a fost de acord să achite amenda doar că să-i demonstreze că este vinovat, or nu a văzut nici o persoană la trecerea de pietoni. A fost stopat de un colaborator, dar documentat de alt colaborator al poliției. I-au fost aplicate 5 puncte de penalizare, de trei ori au încercat să întocmească procesul verbal. Odată nu a fost printat, apoi ceva au modificat. Când încerca să se contrazică cu colaboratorii, îi comunicau că vor adăuga că vorbea la telefon la volan fiind foarte agresivi. Reține că nu i-a fost prezentat înregistrarea, au spus că este pe bodycam, dar crede că nu există.

În ședința de judecată *agentul constator* nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost

respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar participanții la proces au fost informați despre examinarea cauzei și în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestora, cu expedierea copie de pe hotărâre.

Așadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă și jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal și informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franței, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) și respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul și timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestuia, cu remiterea copie de pe hotărâre.

Examinând materialele dosarului contravențional raportat la temeiurile de drept material și procesual care guvernează speța dedusă judecătii, instanța de judecată reține următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copie de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹ alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezenta persoanei la data de 24.02.2026 iar contestația a fost depusă la aceeași zi, prin urmare instanța va aprecia contestația depusă în termenul de contestare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovătesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art. 228–243 se constată și se examinează de către poliție.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatat, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 237148 din 24.02.2026.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatat la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatat a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional.

În continuare, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar *procesul verbal se încheie* de agentul constatat *pe baza constatărilor personale* și a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, astfel încât și în ipoteza unei contravenții flagrante, agentul constatat încheie procesul verbal cu privire la contravenție pe baza probelor acumulate.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului **Pelevaniuc Dionisie**, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatat, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în procesul verbal cu privire la contravenție la rubrica 19.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privința căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri etc.*

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatatator pe *baza constatărilor personale și a probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 237148 din 24.02.2026 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul **Pelevaniuc Dionisie** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit căreia, constituie contravenție *Neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliștilor*.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta nu a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, chiar dacă în justificarea celor expuse în procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatatator a anexat următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 237148 din 24.02.2026.

Reține instanța de judecată că potrivit pct. 11, lit. f) din Regulamentul Circulației Rutiere, conducătorul de vehicul, este obligat: la trecerile pentru pietoni cu circulație neregulată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea părții carosabile și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului.

Respectiv, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție, întru susținerea contravenției imputate în temeiul art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, însă constatând „*ex propriis sensibus*” fapta contravențională, adică „*după propriile sale simțuri*”, a eșuat în demonstrarea prin careva probe certe faptul comiterii contravenției de către **Pelevaniuc Dionisie**.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16*).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzației pe care o aduce făptuitorului.

Prin urmare, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constator și orice dubiu profită făptuitorului.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constator urma să identifice fapta atât pe baza constatărilor personale și în baza probelor acumulate, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, deoarece în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitorul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa.

În acest context, agentul constator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, doar în baza propriilor presupuneri, iar alte probe care ar demonstra anume vinovăția făptuitorului în comiterea faptei, nu au fost prezentate și nici alte acte ce ar dovedi cele stabilite de el.

Mai mult, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul „*in dubio pro reo*”, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constator nu a prezentat alte probe în susținerea procesului verbal de contravenție întocmit, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că **Pelevaniuc Dionisie**, la 24.02.2026, ora 09:58, aflându-se în mun. Chișinău, sectorul Centru, cu automobilul de model „*****” cu n/î „*****” a ignorat prevederile RCR, pct. 11 lit. f), prin care conducătorul de autovehicul este obligat la trecere pentru pietoni cu circulație neregulată, să cedeze trecerea pietonilor care se află pe marginea părții carosabile și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 238 alin. (3) al Codului contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 alin. (1) din același cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Prin urmare, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constator în privința lui **Pelevaniuc Dionisie**, pe semnele contravenției prevăzute art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1¹), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) și 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de **Pelevaniuc Dionisie** asupra deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 237148 din 24.02.2026.

Se încetează procesul contravențional prin care **Pelevaniuc Dionisie** fost sancționat în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției și se anulează decizia agentului constator inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI07 237148 din 24.02.2026.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Silvia Slobodzean